

FELSHAVEN FAILLIET, STRIJD VOOR WERK GAAT DOOR**Solidariteit**

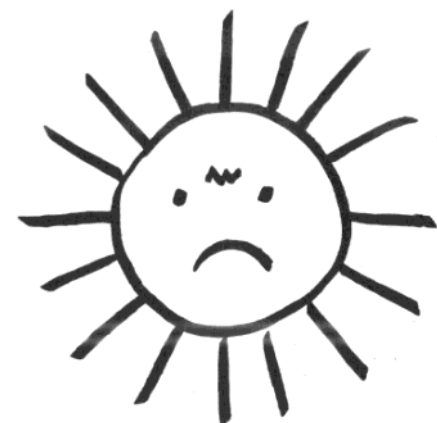
Tot iedereen weer aangenomen is!

Felshaven in Rotterdam is begin juli failliet verklaard. Het bedrijf is opgeheven. Van de ongeveer honderd mensen zijn er tweeëndertig in de SHB terecht gekomen (Samenwerkende Haven Bedrijven, een arbeidspool waaruit ondernemers op tijdelijke basis mensen kunnen halen). Drieëndertig wachten thuis of ze aan de slag kunnen bij Rotterdam Terminal. Ongeveer dertig mensen zijn naar de zogenaamde wachtkamer verwezen. Vandaaruit zouden ze in een soort bemiddelingsbureau (tussenstation) komen; als er geen werk gevonden wordt gaan ze de WW in - tot 1 september houden ze hun loon. Kortom, ruim zestig mensen en hun gezinnen verkeren in grote onzekerheid en lopen een goeie kans in de WW te komen.

Als de havenbaronnen bij Felshaven dat lukt, staat dat elke havenarbeider bij iedere volgende 'reorganisatie' te wachten. Want de havenbaronnen in Rotterdam zijn druk aan het herstruktureren. Bij alle bedrijven zijn reorganisaties aan de gang - Kroonslag, Quick Dispatch, Multi-Terminals, Seaport...

AFBRAAKPROCES

Er komen in Rotterdam nieuwe terminals en minder mensen moeten meer werk verrichten. Zo halen ze onze eis 'Geen man gedwongen de havenpoort uit' onderuit. De ondernemers willen dat we flexibel worden. Dus harder gaan werken in bijvoorbeeld kombifuncties (één arbeider, die in meerdere functies te werk wordt gesteld in kontinudiensten en late nachten. Kort gezegd: op alle tijden voor alles inzetbaar. In dit afbraakproces worden kleinere bedrijven als Rotterdam Terminal en Felshaven leeggezogen of opgeslokt door grotere bedrijven.

HAVEN IN BEROERING

Op maandagmorgen 24 juni bezetten de arbeiders van Felshaven het luxe kantoorgebouw van de holding Ovomij aan de Parkkade. De directeuren van Drimmelen en Vissering beheren daar een rijtje BV's waaronder Felshaven. Samen met hun huisbankiers Mees en Hope hebben de 'heren BV' Felshaven leeggeroofd tot er een failliete boedel overbleef.

De dreigende sluiting van Felshaven brengt de hele haven in beroering. Op de vraag 'Wie volgt' volgen werkonderbrekingen bij Multi-Terminals, Quick Dispatch, Kroonvlag en Seaport. De mensen van Felshaven blokkeren samen met de Vervoersbond FNV in de ochtendspits de Doklaan naar pier 1 in de Waalhaven. Daarna verliest de leiding van de Vervoersbond zich in onderhandelingen, waarin voor de wachtkamer 400.000 gulden 'afgedwongen' wordt - zo'n twee maanden loon. De bezetting moet als prijs voor dit 'resultaat' worden opgeheven. Teleurstelling en verdeeldheid zijn het gevolg. Pikant is dat directeur Van Drimmelen als eerste op de lijst in aanmerking komt voor een baan bij Rotterdam Terminal.

EEN ZAAK VOOR ALLE HAVENARBEIDERS

In diezelfde periode (eind juni) wordt tussen de bonden de ondernemers en de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (!?) - in de commissie Van der Louw - een principe-akkoord voor de stukgoedsektor afgesloten. Kern van dit akkoord is dat tot en met 1990 geen gedwongen ontslagen zullen vallen. In de pers wordt dit 'unieke akkoord' bejubeld. Ook voor de mensen van Felshaven zou hierin de oplossing liggen. Ze hebben er niets van gemerkt en beschouwen 'de zaak Felshaven als een waarschuwing voor alle havenarbeiders'. Dat is dan ook de inzet van hun voortgezette strijd. In een comité samen met mensen uit andere bedrijven knokken ze door voor werk voor iedereen in Felshaven tegen dezelfde arbeidsvoorwaarden. Gelijktijdig houden ze via vergaderingen en pamfletten de hele haven op de hoogte, omdat ze er zwaar aan twijfelen dat ook elders gedwongen ontslagen uit zullen blijven.

Om die reden heeft een groep vrouwen van Felshaven-werknemers een zwartboek samengesteld en massaal verspreid. In dat zwartboek komen Felshaven-werkers en hun vrouwen aan het woord over het lekke Van-der-Louw-akkoord, de wachtkamer, de aanstaande inkomensvermindering en hun mislukte sollicitaties ('te oud', 'geen kneusjes', 'je hebt geen HTS'). Dit alles onder het motto: Tot iedereen weer aangenomen is.

Guus de Beijin

'Zonder overdrijving mag worden gesproken van een unieke overeenkomst... Indien onze verwachtingen uitkomen, is het werkgelegenheidsprobleem in het stukgoed opgelost', licht bestuurslid J.A.R. van Essen van de Vereniging van Rotterdamse Stuwadoorsbedrijven toe. 'Als bedrijven hebben wij steeds gesteld: wij willen wel investeren, maar pas als het sociale probleem is geregeld. Dat is nu het geval. Nu moeten wij in alle rust de stukgoedsektor gaan herstruktureren.'
(Uit: Havennieuws, 24 juli 1985, uitgave van de ondernemersvereniging SVZ)